

Vihdoinkin perillä.

Paukkupakkasella Kemihaarassa 6

Retkellä rulla-
kivirannalla 5

Kaamoksen
kauneutta 6-7

Kantarelleja
joulukuussa 8

Kesy riekko
pinteessä 10

Metsähallituksen
sästökuuri 12

Uhanalaiset sudet

Puuttu - mutta sen enempää järjettömältä tuntuvaan susivihaan maassamme keskitynkään tässä meidän omien Susiemme uhanalaiseen tilaan. Siis Outa- ja Tunturisusien lähes sukupuuttoon häviävään kantaan. Kuten vuosi sitten tällä palstalla kerroin, on uusien Susien määrä hälyttävässä laskussa.

Vuodesta 1947 on Susia vihitty vuosittain, kuusikymmenluvun puolivälissä jopa satakunta yhdellä kertaa. Nykyään yksi tai kaksi, hekin pienen maanittelun jälkeen.

Onko

Susiaate valjuuntumassa samalla kun Sudet kaljuuntuvat? Onko vaatimukset liian kovat? Vai eikö Susien räättyyn kuuluminen enää "ole se juttu"? Tästä voi antaa palautetta Susivaliokunnalle.

Tunturilatu teki viime syksynä Suomen Ladun syyskokoukselle esityksen, että Suomen Latu ottaisi roolia valtakunnan retkeilyrakenteiden säilyttämiseksi ja ylläpitämiseksi. Koska valtio enenevässä määrin karsii meille tärkeitä palveluita, olisi jonkun yksityisen tahon syytä ottaa rakenteet vastuulle, kuten Ruotsissa toimii STF ja Norjassa DNT.

Suomessa ainoa varteenotettava toimija on Suomen Latu. Asia on pikkuhiljaa etenemässä ja on tietääkseni saanut varovaista kannatusta. Tästä polusta tulee pitkä ja vaatii työtä ja toimenpiteitä asennemuutoksesta lain-säädäntöön.

Myös sinulla on mahdollista vaikuttaa tähän lähestymällä alueesi kansanedustajaa ja kertomalla hänelle asian tärkeydestä. Ei vain meidän tunturilatulaisen, vaan myös koko valtakunnan luonnossa liikkujien vuoksi.

Mietti Paavo

TUNTURILATU

Tunturilatulaisen jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti postitetaan jäsenille Latu & Polku -lehden kanssa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja:

Paavo Ahonen

Veitsitie 14 A 9, 01640 VANTAA
puh.040 527 4639, pkahonen(at)gmail.com

Toimitussihteeri:

Satu Ojala,

puh. 050 523 4844, osatu7997(at)gmail.com

Tiedotustoimikunta 2026:

Taina Jääskeläinen (pj), Paavo Ahonen, Iitu Gerlin, Inka Helenius, Mikko Suominen, Satu Ojala
sähköposti: tiedotus(at)tunturilatu.fi

Ilmoitushinnat:

0,60 euroa pmm, ¼ sivu 290 euroa,

½ sivua 540 euroa, koko sivu 900 euroa

Sivunvalmistus ja taitto:

Huittisten Sanomalehti Oy

Asemakuja 2, 32700 HUITTINEN

Painopaikka:

Botniaprint, Kokkola

Ilmestymisaikataulu 2026:

Numero Aineistopäivä Lehti jäsenillä

1 20.1. 25.2.

2 21.4. 27.5.

3 28.7. 2.9.

4 27.10. 2.12.

Osoitteen- ja nimenmuutokset:

Suomen Ladun

jäsenpalvelun kautta,

puh. 09 8567 7450 tai

jasenpalvelu@suomenlatu.fi

tai postitse:

Suomen Latu ry, Jäsenpalvelu,

Olympiastadion

Paavo Nurmen tie 1,

00250 Helsinki

Vuoden 2026 toinen lehti

ilmestyy 27. toukokuuta.

Aineistot tähän lehteen on toimitettava

21.4.2026 mennessä osoitteella

osatu7997(at)gmail.com

KANNESTA KANTEEN

Yksinvaelluksen ja yksinolon pohdintaa tuntureilla

Anna Koikkalainen: Yksinvaeltaja – mitä olen oppinut tunturissa, 224 s. Kustantaja: Gummerus

Vaikka Tunturiladun periaate on: "Älä lähde koskaan yksin tunturiin, varaudu aina pahimpaan ja kunnioita luontoa", niin yksinvaeltajia löytyy, vaikka yksin liikuttaessa on omat riskinsä.

Koikkalainen on syntynyt Kainuussa ja vaeltanut Lapis-sa jo viidentoista vuoden ajan ja viime vuosina yksin. Näistä retkistä on syntynyt kirja, jossa hän kertoo omia kokemuksiaan ja ajatuksiaan vaelluksiltaan.

Kirja itsessään ei ole vaellusopas, mutta sen lukemalla pääsee sisälle vaeltamisen filosofiaan ja millaista on olla yksin vaelluksella kaikkine

iloineen ja murheineen. Hän korostaa myös, että ei suosittele yksinvaeltamista. Tässä hän mainitsee myös Kiilopäällä Urho Kekkosen kansallispuiston portilla olevan taulun, jossa on tunturivaeltajan käskyt.

Kirjoittaja suosittelee kirjaa luettavaksi kolmella tavalla. Kirja kertoo vaeltamisesta ja siitä millaista on olla yksin viikko maastossa. Toiseksi kirja on vaeltajille kertomus yksinolosta ja yksinäisyydestä. Kolmanneksi se on suunnattu kaikille Lapin luonnosta hurmaantuneille.

Koikkalainen kokee olonsa ristiriitaiseksi, koska hän ei suosittele yksinvaellusta ja korostaa, että jokainen tekee itse päätöksen, lähtekö vaellukselle yksin vai porukassa.

Vaelluksella vesi on tärkeä ja kirjoittaja kertoo, että hänellä on aina mukana juomapullo, jonka korkissa on vedensuodatin. Kännykkä on akkua säästävässä lentotilassa ja avaruushuopa on aina mukana. Uupumuksen yllätyksellisyys kuvataan oma-kohtaisesti ja se on yleensä vaelluksen toinen päivä. Soilla kulkeminen on aina oma tarinansa ja sekin tulee kirjassa kerrottua.

Kirjailijan mukaan eksyminen on vain kartalta putoamista, vaikka sumussa ja monen päivän sateessa eksymisestä voi tulla ongelma. Suunnistaminen on tärkeää, on maastossa yksin tai suuremmalla porukalla.

Kirjassa pohditaan, voiko tunturissa liikkuu eksyneenä

vain mielessään vai ajalehti-jana. Mielikuvaharjoittelussa kirjailija voi tehdä viikon tai kahden vaelluksen ilman painavaa rinkkaa ja itikoita.

Kirjaa on mukava lukea. Se tempaa mukaansa ja jos on itse kulkenut tuntureilla ja muualla Lapisissa, löytää tuttuja paikkoja ja reittejä. Sekä myös kokemuksia. Voi mennä monta päivää, ettei näe muita ihmisiä ja kun niitä näkee, onhan se mukava vaihdella ajatuksia ja kokemuksia. Kuvia tai karttoja kirjassa ei ole. Mukavaa lukemista tuntureilla ja kairoilla viihtyville.

Antti Karlin

Kannen on suunnitellut Emmi Kyytsönen

Muistoissamme Ritvis Loimio (1938-2025)

Ritva (Ritvis) Loimio kuoli 18.9.2025 vakavan sairauden uuvuttamana. Tunturikerho Ovtis ja Tunturilatu menettivät pitkäaikaisen ja monessa mukana olleen jäsenen ja ystävän, saamelaisasioitten tietäjän, Lemmenjoen kullankaivajien, **Nils-Aslak Valkeapään** ja monen muun pohjoisen asukkaan ja asioiden tuntijan.

Työuransa Ritvis teki Jyväskylän yliopiston kirjastossa amanuenssina. Tunturikerho Ovtisissa Ritvis oli keskeinen henkilö sen perustamisesta 1976 lähtien kerhotoiminnassa, retkillä sekä Lapissa että kotiseudulla. Hän toimi kerhon puheenjohtajana 2011-2015, sihteerinä ja johtokunnan jäsenenä pitkiä jaksoja.

Hänet vihittiin tunturiseksi 1471 vuonna 1986 ja ikäsudeksi 100 vuonna 2006. Tunturiladun johtokunnassa hän oli 1996-2005 ja saamelaisoimikunnassa sen toiminnan ajan. Hän kirjoitti Tunturilatu -lehteen monet kerrat kerhomme tekemisistä.

Kerhoilloissamme saimme kuulla hänen esitelmäään, viimeksi kullankaivajista, joiden luona hän oli vierailut. Hän oli kerännyt melkoisen määrän saamelaisesineitä ja kirjallisuutta, joihin saimme

myös tutustua.

Ovtisilaiset muistavat Ritvisen ystävällisenä, auttamishaluisena ja luotettavana äitihahmona tai retkikaverina sekä vaelluksen saloihin perehdyttäjänä. Patikoinnin ohessa sai kuunnella monet tarinat pohjoisessa vaikuttaneista persoonista ja eri paikkojen tietoutta.

Ritvis tunsi valtavan määrän ihmisiä, ja hänen muistinsa oli hämmästyttävä. Ehkä sen takana oli hänen uteliaisuutensa ihmisiä kohtaan. Lisäksi hänen asenteensa elämään vaikutti valoisalta ja rennolta. Ritvisen kanssa kulkiessa sai varautua matkan kestoon, koska hän halusi jutella vastaantulevien kanssa, olivatpa he tuttuja tai vieraita. Myös englanti sujui häneltä, hän kun oli nuorena ollut opiskelemissa Englannissa.

Ritvis kertoo kirjoituksessaan Elämäni tunturilatulaisena, että hän aloitti retkeilyn ja vaellukset 1960-luvun loppupuolella naisporukassa, joka sai nimekseen Old Ladies' Club. Porukan keskushahmona oli **Lahja Hirvonen**. Retki retkeltä koko Lappi tuli tavallaan valloitukseksi, hän kirjoittaa. Hänen

mielestään naisnäkökulma retkeilyyn oli varteenotettava. "Ovtisin retkillä on monesti ollut paljonkin osanottajia, mutta varmasti parhaat retket ovat kuitenkin olleet meidän "kolmen naisen retket", ensin Lahjan ja myöhemmin uusien ystävien kanssa. Tavaksi muotoutui että meitä oli yleensä kolme naista liikkeellä. Retken suunta oli selvä, mutta yksityiskohdat vapaat ja väljät, muokkautuivat olosuhteiden mukaan. Toisin ovat miesten suunnitellut retket. Ne tuppaavat olemaan suorituksia", hän kirjoittaa.

Ritvis oli myös aktiivinen kulttuurin saralla ja toimi ahkerana kulttuuriluotsina melkein kaksikymmentä vuotta. Monet ovat saaneet asiantuntevaa luotsausta niin Vanhalla hautausmaalla, jossa Ritvis kertoili hautausmaalla lepävistä, Jyväskylässä vaikuttaneista henkilöistä, sekä erilaisilla kaupunkikierroksilla, jossa hän jakoi asiantuntemustaan kaupungin rakennuksista ja niissä vaikuttaneista henkilöistä. Hän oli myös taide- ja käsityömuseon vapaaehtoinen sekä verraton kädentaitaja.

Tämä sukulaisten muistovärssi kuvaa hyvin Ritvisen maallista vaellusta:

Ritvis Loimio oli todellinen Lapin tuntija.

Askeleesi vei läpi marjametsien, yli solisevien purojen, ylös kanervaista rinnettä ja lopulta

päälle korkeimman tunturin.

(laatinut siskontytär Kirsi)

Tunturikerho Ovtisin puolesta
Ulla Kosonen

Reino Moller on poissa

Mies metsästä tulevi kasa puita kainalossa. Minne puita kuljettelet, mies metsänoloinen?

"Vienpä puita poltettavaks' pienen kaminan pesässä teltan lämmön takaamiseksi' tulevan yön ajaksi - kanssa kunnan kavereiden, yhteisen olomme iloksi".

Tällainen tilanne elettiin Kumpen Harmaapartojen yöretkellä 26.10.2023 kun **Mollerin Reino, 81**, tuli polttopuun hakureissultaan.

Ja sitten 28.11.2025 jouduimme toteamaan, että Reino oli potunut keskuudestamme omalletaivasretkelle. Ärhäkkä syöpä oli päättänyt puuhakkaan retkikaverimme elämän.

Meille jälkeenyäjäneille jäivät jäljelle vain hienot muistot Reinosta yhteisiltä retkiltämme: melonnoista Inarinjärvellä, Pielisellä, Patvinsuon Suomunjärvellä, vaelluksilta UK-puistoon, Itäkairaana, Ruotsin ja Norjan tuntureille niin rinkat selässä kuin ah-

Reino Moller oli puuhakas retkikaveri osallistuen niin melontaretkille ja hiihtovaelluksille sekä sulan maan aikaan vaelluksille rinkkaa kantaan.

kiota vetämällä sekä monet muut yhteiset menot näiden mainittujen lisäksi.

Ennen Kumpeen liittymistään Reino toimi Joensuun Ladun retkien vetäjänä useiden vuosien ajan. Niiden kokemuksen perusteella hän liittyi myös tunturisuusien jaloona seuraan. Niillä Kumpen vaelluksilla, joilla Reino oli mukana, oli havaintomme, että hänellä oli yleensä joukon suurin ahkio ja painavin rinkka.

Reino teki elämäntyönsä opettajana, aloittaen uransa Ivalosta ja päättäen sen kotiseutunsa Kontiolahden yläasteelle. Hän oli opettajan toimessaan esimerkillisen tarkka, valmistuen ensin itse kullakin käsityötunnilla tehtävät oppilastyöt.

Samanlaista intensiteettiä hän osoitti omissa kotielämänsä opetellen omatoimisesti muun muassa trum-

petin soittotaidon.

Höytiäisen rannalla olevan kotitalonsa pihamaalla hänellä oli mallikkaasti hoidettu kotipuutarha, jonka reunalla oli useita mehiläisyhdyskuntia. Niiden asukkien tuotoksia Reino miehillekin silloin tällöin jakeli hunajapurkkien muodossa. Myös Höytiäisen kalojen narraaminen eri keinoin oli hänen mielipuhiaan.

Reinoa jäivät kaipaamaan kaksi lasta ja lapsenlapset. Muistotilaisuudessa Paulatyttö luki isästään tekemänsä runon, jonka eräeseen säkeeseen meidän Harmaapartojen helppo liittyä:

"Ilman Isää outoa on, olo niin kumma, levoton. "Tässä tää menee hiljalleen", tuumailis Isä verkalleen.

Muisteluksia kokosi **Onni Voutilainen**

(Harmaapartojen ryhmä koostuu Tunturikerho Kumpen yli seitsemänkymppisistä ukkojäsenistä)

Owlan 20. juhlavuosi 2026

Hannu Liljamo

Lapinkävijät Owla on perustettu vuonna 2006 jatkaen 1980-luvulla perustetun Oulun Seudun Lapinkävijöiden toimintaa.

Suomen Matkailuliiton ajaututtua konkurssiin vuonna 2000 Oulun Seudun Lapinkävijät jäivät ilman kattojärjestöä ja siitä kertyneitä etuja. Lapinkävijät Owla siten perustettiin Tunturiladun tunturikerhoksi, jolloin uusi yhdistys sai Suomen Ladun ja Tunturiladun edut.

Suomen Ladun alennusetu vierailta STF- ja DNT-tuvilla oli merkittävä. Valitettavasti tätä etua ei enää ole, mutta kannustan liittymään STF:n ja DNT:n jäseneksi, jos haluaa alennukset tuvilla yöpymisestä.

Owla on jatkanut perinteitä Oulun Seudun Lapinkävijöiden

den jälkeen retkeillen runsaasti Suomen Lapissa, jossa Kilpisjärvi on ollut vuosittain tuttu paikka. Majoitumme Retkeilykeskuksessa ja viime vuosina Kilpisjärven biologisella asemalla.

Lukuisat Owlan vaellukset ovat suuntautuneet edelleen myös Ruotsiin ja Norjaan. Kerhoviikkoja olemme viettäneet Tunturiladun majoitteissa Susikyrossä, Susi-Kiisalla ja Susi-Talaksella.

Muutaman kerran myös Suomen Ladun hieno Akumaja on ollut viikon retki-kohteemme. Kannustamme käyttämään Akumajaa.

Vuosittain pidämme neljä kerhoiltaa, joissa pidetään sääntöjen mukaiset kevät- ja syyskokous. Useita luennoitsijoita on käynyt kertomassa luonnossa liikkumisesta ja

retkeilystä. Olemme pitäneet vaellus- ja retkiruokakursseja. GPS-kurssin tutustuen suunnistamiseen pidimme eräänä vuotena Virpinie-messä. Toimintamme sisältää myös retkeilyvarusteiden vuokrausta ensi sijaisena järjestämillemme retkille osallistujille.

Vuosi 2026 on siten Owlan 20. juhlavuosi. Juhlomme vuotta luonnossa vaeltaen kesällä ja viettäen kevätkerhoviikon Susikyrossä vanhassa kämpässä. Ruskaa lähdemme katsomaan syyskerhoviikolla Susi-Talakselle.

Vuoden aikana yhdistyksellämme on useita lähiretkiä kuten Martimoaavalle kesällä ja talvella, Rokuan kansallispuistoon, Sankivaaraan Tervareitille sekä joulukuus-

Owla vaeltamassa Pälotsalla kohti Gappoa.

sa johonkin liukulumikenkäilemään.

Kesävaelluksen Kevolle -juhlaella lisäksi talvi-vaellus on Kilpisjärven, Ruotsin sekä Norjan tuntureilla

hyödyntäen STF Pälotsastugan ja DNT Gappohytan sekä Gollahytan majoitteita.

Kilpisjärvellä muutenkin retkeilemme vuoden aikana hellehiihdon ja römpä-

viikon merkeissä. Maisemat ovat Kilpisjärvellä ja Saanalta huikkeit. Lähtekää mukaan.

Hannu Liljamo
Owla

Kerhoyhdyshenkilöt 2026

OKTA
Kainuu
Sirkka-Liisa Markkanen (pj)
040 938 3110
sirkkaliisa.markkanen(at)gmail.com
Esa Suominen (siht)
0400 130 871
ej.suominen(at)gmail.com
okta(at)tunturilatu.fi

NJEALLJE
Etelä-Savo
Tuula Kirjonen (pj)
050 360 4403
kirjonentk(at)gmail.com
Pirjo Vainionpää (siht) 040 759 2444
pikuvain(at)gmail.com
njeallje(at)tunturilatu.fi

KAVTSI RY
Pääkaupunkiseutu
Paavo Ahonen (pj)
040 527 4639
pkahonen(at)gmail.com
Juha Kelkka (siht)
050 5284 539
juhake1960(at)gmail.com
kavtsi(at)tunturilatu.fi

ALPPAS
Häme
Jarno Jääskeläinen (pj)
040 512 0263
japero77(at)gmail.com
Taina Jääskeläinen (siht)
0400 124116 tainajaaskelainen(at)gmail.com
alppas(at)tunturilatu.fi

GEATKI RY
Satakunta
Juhani Lahtinen (pj)
040 545 1681
juhani.lahtinen(at)pp3.inet.fi
Kari Kankaanpää (siht)
0400 174 762
kankaanpaa.kari(at)gmail.com
geatki(at)tunturilatu.fi

KUOKTE
Keski-Uusimaa
Jyrki Lilleberg (pj)
050 372 7311
jyrkimlilleberg(at)gmail.com
Mervi Heikkilä (siht)
moko.heikkila(at)gmail.com
040 351 2515
kuokte(at)tunturilatu.fi

VIHTTA RY
Pohjanmaa
Iitu Gerlin (pj)
040 707 4598
iitu.gerlin(at)gmail.com
Kaija Mariapori (siht) 050 524 0850
kaija.mariapori(at)gmail.com
vihatta(at)tunturilatu.fi

OVTSI RY
Keski-Suomi
Oula Heikkilä (pj)
puheenjohtaja
040 771 7954
oula.heikkila(at)gmail.com
Iris Heikkilä (siht)
040 548 3272
irish(at)saunalahti.fi
ovtsi(at)tunturilatu.fi

KUMPE RY
Pohjois-Karjala
Timo Ikonen (pj)
050 4046 485
timo.ikonen(at)gmail.com
Tuula Forström (siht)
040 718 1642
tuulantei11(at)gmail.com
kumpe(at)tunturilatu.fi

NJALLA RY
Lappi
Mikko Kuoppala (pj)
040 523 2099
mikkotkuoppala(at)gmail.com
Heidi Nousiainen (siht)
040 589 3738
heidi.nousiainen(at)live.com
njallary(at)gmail.com

KOLBMA RY
Pirkanmaa
Hanna-Mari Sinilehto (pj)
040 747 7479
hanna.sinilehto(at)gmail.com
Pekka Keinonen (siht)
040 734 1850 pekka.keinonen(at)outlook.com
kolbma(at)tunturilatu.fi

TSIETSA RY
Pohjois-Savo
Marjatta Nuutinen (pj)
040 722 0630
marjatta.nuutinen(at)gmail.com
Anja Iivanainen (siht)
044 5920 980
anja.iivanainen(at)sll.fimnet.fi
tsietsa(at)tunturilatu.fi

LOGI RY
Varsinais-Suomi
Anja Kylävalli (pj)
050 576 6960
anjakylavalli(at)gmail.com
Paul Pakarinen (siht)
050 568 8703
paul.pakarinen(at)gmail.com
logi(at)tunturilatu.fi

KUOVZA
Kotkan seutu
Merja Vainio
040 548 7063
merja.vainio(at)gmail.com
Atso Jantunen
atso.jantunen(at)gmail.com
Seija Mussalo
seija.mussalo(at)kymp.net
kuovza(at)tunturilatu.fi

LAPINKÄVIJÄT OWLA RY
Oulun seutu
Hannu Liljamo (pj) 044 322 3646
hannu.liljamo(at)gmail.com
Ritva Virrankari (siht)
044 530 1606
rullalotta(at)gmail.com
owla(at)tunturilatu.fi
lapinkavijat.owla(at)gmail.com

Tunturiladun hallitus 2026

Puheenjohtaja
Paavo Ahonen (Kavtsi ry)
Veitsitie 14 A 9
01640 VANTAA
puh.040 527 4639
Varapuheenjohtaja
Vesa Salonen (Logi ry)
045 625 5420
Sihteeri
Marita Jääskeläinen (Tsietsa ry)
040 081 788
Jäsenet:
Oula Heikkilä, (Ovtsi ry)
040 771 7954
Inka Helenius (Alppas)
050 567 6315
Jari Koivusalo (Kavtsi ry)
040 663 1277
Pirkko Paasolainen (Tunturilatu ry)
kerhoyhdyshenkilö
Päivi Salminen (Tunturilatu ry)
040 512 9923
Mikko Suominen (Kolbma ry)
050 59603912
Kirsi Tenhunen (Tsietsa ry)
050 916 0668
Hallituksen yhteinen sähköpostiosoite
hallitus(at)tunturilatu.fi

Tunturiladun toimihenkilöt ja toimikunnat

Marita Jääskeläinen
sihteeri 040 081 7882
mareriikka(at)gmail.com
Inka Helenius
taloudenhoitaja
050 567 6315
helenius.inka(at)gmail.com

Tilipym Oy,
Päivi Yli-Mattila Huittinen
kirjanpitäjä 040 545 3757

Marita Maula Kavtsi ry
jäsenihteeri
040 509 4412
marita.maula(at)kolumbus.fi

Sirpa Alapuranen Kavtsi ry
avainvastaava ja kämppävaarausten hoitaja 050 597 5811
sirpa.alapuranen(at)luukku.com

Taina Jääskeläinen Alppas
tiedottaja
0400124116

Markku Salminen Kuokte
kämppäisäntä
040 548 4600

Pirkko Paasolainen
kerhoyhdyshenkilö
040 617 4326
Toiminnantarkastajat:
Veikko Parkkinen

Iitu Gerlin, varalla Jukka Honkasalo, Maria Sederlöf

Koulutustoimikunta:
Oula Heikkilä (Ovtsi) pj, Jari Koivusalo (Kavtsi ry)

Kämppätoimikunta:
Markku Salminen (Kuokte) pj
Sirpa Alapuranen (Kavtsi ry), Pekka Kallio (Logi ry), Paavo Kramsu (Logi ry), Jarno Jääskeläinen (Alppas), Päivi Salminen (Tunturilatu ry), Vesa Salonen (Logi ry)
kampatoimikunta(at)tun-

turilatu.fi

Tulevaisuustoimikunta
Kirsi Tenhunen (pj) (Tsietsa ry), Paavo Ahonen (Kavtsi ry), Marita Jääskeläinen (Tsietsa ry), Jukka Ruotsalainen (Kavtsi ry), Jari Koivusalo (Kavtsi ry), Mikko Suominen (Kolbma ry)

Susivaliokunta
Anja Kylävalli (pj), 050 576 6960, Juha-Lindberg, Raija Palosaari

(Njalla), Marjatta Nuutinen, Hanna-Mari Sinilehto (siht) (Kolbma)
sähköposti: susivaliokunta (at) tunturilatu.fi

Tiedotustoimikunta
Taina Jääskeläinen (pj), 0400 124 116 (Alppas), Paavo Ahonen (Kavtsi ry), Iitu Gerlin (Vihtta ry), Inka Helenius (Alppas), Satu Ojala (Tunturilatu-lehti) (Geatki ry), Mikko Suominen (Kolbma ry)
sähköposti: tiedotus (at) tunturilatu.fi

Työvaliokunta
Paavo Ahonen (pj) (Kavtsi ry), Vesa Salonen (Logi ry), Marita Jääskeläinen (Tsietsa ry), Sirpa Alapuranen (Kavtsi ry), Inka Helenius (Alppas)
sähköposti: tyovaliokunta (at) tunturilatu.fi

80-vuotisjuhlatuimikunta
Markku Salminen (pj) (Kuokte), Iitu Gerlin (Vihtta ry), Inka Helenius (Alppas), Marita Maula (Kavtsi ry), Satu Ojala (Geatki ry), Vesa Salonen (Logi ry)

Kilpisjärven joulu

Koko Lappia on koetellut kovat pakkaset joulun aikaan kuten myös Kilpisjärveä. Mitari on käynyt jopa 40 miinusasteessa!

Ulkona ei ole pystynyt viettämään pitkiä aikoja, joten on pitänyt keksiä tekemistä sisällä kuten kortinpelailua, kunto- ja liikuntasalissa tree-naamista ja käsitöitä.

Joulu ja uusivuosi olivat rauhallisia. Täällä Kilpisjärvellä monet ihailivat norjalaisten

mökkiläisten ampumia raketteja, sillä ne ovat yleisesti näyttävämpiä. Monet oppilaista viettivät loman isovanhempiensa ja muiden sukulaistensa kanssa.

Oppilaat odottavat innoissaan lauhempia kelejä, jotta pääsee harrastamaan talviurheilulajeja kuten hiihtoa ja moottorikelkkailua.

Eräät oppilaat tekivät loppulomasta pienimuotoisen hiihtovaelluksen Saarijärvel-

le, kovat pakkaset ja viima koettelivat heitä vaelluksen aikana, villavaatteet ja kauluri olivat välttämättömät varusteet kylmyyttä vastaan.

Owlan kummikoulu
Kilpisjärven koulu
Peppi Rousu ja
Pinka Lehkonen 9. luokka

Saanalta näkymä
Pältsalle ja Parakselle.

Owlan päiväretkiä Nuorgamista

Vietimme yhdeksän hengen porukalla (+koira) heinäkuussa vajaan viikon Nuorgamissa tehden päiväretkiä Utsjoen ja Nuorgamin alueella sekä parina päivänä myös Norjan puolella.

Sunnuntaina matkustimme kohteeseen osa henkilöautolla ja osa linja-autolla. Majoituimme Nuorgamin lomakeskukseen. Innokkaimmat kävivät heti pulahtamassa Tenojoessa, jonka vesi oli lämmintä ja veden pinta todella matalalla.

Maanantaina aamupalan jälkeen kävimme kaupassa ostamassa ruokaa ja muuta tarpeellista. Itse ostin paikallisen Pieni Juurileipomon leipää – on hyvää! Päivän retken teimme Harremacohkan reittiä pitkin. Se löytyy Pulmankijärven tien varresta eli autot jätimme Isonkivenvaaran parkkipaikalle.

Tien toisella puolen on Skaidijärven polku. Reitti kulkee avotunturissa. Oli oikein kuuma hellepäivä ja ennen viimeistä nousua virkistäydymme pienen lammien rannassa. Muutama jäi tähän lammelle uimaan – jättivät huiputtamatta Harremacohkan, josta on upeat näkymät muun muassa Pulmankijärven suuntaan. Sieltä takaisin Tenojoerantaan ja uimaan sekä myöhemmin illalla saunottiin.

Tiistaina matkasimme Utsjoelle. Jätimme autot kirkon parkkipaikalle, josta polku lähtee kohti Haergevarria

(Härkätuturi). Lämmin oli päivä tänäkin, hiki virtasi ja hyttysiäkin oli kohtuullisesti.

Matkan varrella on nuotiopaikka ja huussi ja siitä reitti suuntaa kohti pohjoista Vuolleseavttetarria. Sen päältä oli huikeat näkymät Tenojokilaaksoon. Ennen paluumatkalle lähtöä poikkesimme uimaan Mantojärven, jossa vesi oli todella matalalla. Sitä ennen kävimme vohvelikahveilla kirkkotuvilla. Kirkkoon pääsi myös tutustumaan. Viimeinen kohde oli Välimaan saamelaitila. Se on yksi lammaspaimenviikkojen kohteista ja rakennuksiin ei pääse sisälle, mutta pihapiiriin ja rakennuksiin ulkoapäin voi tutustua.

Keskiviikkona oli omatoimipäivä. Itse lepuuttelin kipeytynyttä jalkaa. Iltapäivällä kävimme Art Miriamin galleria/myymälässä, jossa Miriam oli itse esittelemässä taulujaan ja muita tuotteita.

Torstaina starttasimme jo yhdeksän aikoihin kohti Norjaa ja Tanavuonoa. Kohteena oli tunnetuin rullakiviranta; Luovttat joka sijaitsee vuonon etelärannalla. Rullakivet ovat värikkäitä sileäksi hioutuneita erivärisiä, monivärisiä kiviä.

Ajomatkaan meni noin tunti. Parkkipaikalla oli runsaasti tilaa, kun kello oli paikallista aikaa yhdeksän.

Ilma oli pilvinen, mutta odotettavissa oli jälleen auringon paistetta. Reitti on selkeästi sinisin merkein merkitty. Kä-

Luovttat rullakivirantaa.

Nessebyn (Uuniemen) kirkon huikea alttaritaulu.

vely matka alkoi kohtuullisella vastamaella. Niin ja olimme valinneet helpompikuluisen reitin, joka oli hieman pidempi. Upeat maisemat alkoivat heti kun puuraja ohitettiin. Hieman tuuleskeli ei ollut hyttysiä.

Reitillä oli yksi jyrkempi kohta, jossa askeleet piti tarkasti asetella. Mukana oli tietysti eväät, joita nautittiin rullakivirannalla. Meri oli suht rauhallinen ja joku kävi myös uimassa. Pysäköintipaikan infotaulussa kerrotaan, että matkamuistoksi saa ottaa muutaman kiven. Taisipa niitä paluumatkalla olla jokaisen repussa.

Paluumatkalla kävimme shoppailemassa sekä kahvilla ja vohvelilla Tanabrussa. Poikkesimme vielä sen jälkeen katsomassa norjalaisen lohipeittoa.

Perjantaina suuntasimme jälleen kohti Norjaa ja nyt Varanginvuonoa. Kohteemme oli lähellä Nessebytä oleva Aldon.

Meskelvin jälkeen heti vassamalla on pieni pysäköintipaikka ja opastaulu. Matkaa huipulle on vain kaksi kilometriä. Polulta näkyy hyvin

Meskelvin pieni putous mutta aivan sen rannalle ei tuolta puolelta päässyt.

Aldon on saamelaisten vanha uhrauspaikka. Aldon huikeat näkymät vuonolle. Evästauon jälkeen palasimme autoille ja jatkoimme Nessebyn (Uuniemen) kirkolle, joka on niemessä. Niemessä on myös luonnonsuojelualue ja sieltä löytyi monenmoista kukkaa ja kasvia, joita en ole aiemmin nähnyt.

Tutustuimme alueeseen, kun odottelimme kirkon aukeamista. Tämän puisen 1858 valmistuneen kirkon alttaritaulu on upea, erikoinen. Kannattaa poiketa kulkiesaan. Vuonon pohjukassa oli mainio kahvila, jossa virkistäydymme. Tarjolla oli - totta kai - vohveleita.

Palatessa Suomen puolelle poikettiin kuvaamassa itseme EU:n pohjoisin piste kivi-paasilla.

Illalla vielä saunottiin ja uitiin Tenojoessa. Lämmin viikko tuli päätökseen ja lauantain matkattiin kotiin.

Terttu Riskilä
Owla

Uusia Outasusia, Tunturisusia ja Johtajasusia tarvitaan

Tunturiladun perinteinen tunturisusilauma tarvitsee uusia jäseniä, jotta hieno perinne jatkuu. Tämä vuosi on Tunturiladun juhlavuosi, koska yhdistys täyttää kunnioitettavat 80 vuotta.

Nyt on hyvä aika tehdä ensimmäinen susianomus tai korottaa susiarvoaan ja osallistua syksyllä hienon juhlan yhteydessä pidettäviin susiaisiin ja tulla vihityksi Outa-, Tunturi- tai Johtajasudeksi.

Jos suorituksia vielä puuttuu, niin vielä ehtii, vaikka kiirettä pitää, suunnitella tulevan kauden vaelluksia sekä omaan ohjelmaan että kerhoissa.

Susivaliokunta kiittää kerhoja aktiivisesta vaellusten järjestämisestä ja toivoo ker-

hojen edelleen järjestävän sekä tunturivaelluksen että tunturisusivaelluksen tasoisia vaelluksia niin talvella kuin kesällä.

Susivaliokunta toivoo kaikkien tunturilatulaisten aktiivista osallistumista tämän hienon perinteen ylläpitämisessä ja jatkuvuuden turvaamisessa. Susivaliokunnan jäsenet vastaavat mielellään kysymyksiin. Yhteystiedot löytyvät Tunturiladun nettisivuilta kohdasta tietoa meistä – tunturisudeksi - susivaliokunta. Tunturilatu - tietoa meistä – tunturisudeksi sivulta löytyvät myös susisäännöt ja -vaatimukset.

Susivaliokunta

Mitä mies mieltii?

Istun elokuussa

2025 upeassa maisemassa leirijärvemme nuotion äärellä. Katselen sen leikkivää liekkiä ja sitä synnyttävää kelo puuta. Mieleeni nousee tuon puun taival ja elämä täällä Vätsärin erämaajärven rannalla.

Pienestä kävystä puun taimi sai alkunsa. Taisi saada lahjakseen hyvät geenit? Siitä sen tiukka ja jatkuva taistelu elintilasta ja elämästä alkoi. Ainakin sata vuotta se piti pintansa ja kasvoi komeaksi aihkiksi. Tiivissyiseksi, korkealataiseksi ja tyveltään tervaiseksi.

Aikojen mukana se pudotti kaarnansa ja hongittui hohottavan harmaaksi, ylvääksi ja vastapäivään pinnaltaan kiertyneeksi. Nousevan auringon valoako se oli etsinyt ja sieltä sitä saanut kasvunsa voimaksi?

Myrskytuuliko vai tykkylumiko sen oli kaatanut? Sen oksia ja tervaisia juuria me etelän muukalaiset, **Pertti** ja

minä raahasimme nuotiome polttopuiksi ja iltanuotion tunnelman luojaksi.

Kohta nuotiopiusta on jäljellä vain hehkuva hiillos. Ja lopulta vain harmaa tuhkaläjä nuotiokivien välissä. Tämmöinen elämäntapa. Sadan vuoden elämä haihtuu nuotiossa parissa tunnissa. Ja luo pohjaa uuden kasvun sadalle vuodelle Vätsärin järven rannalla. Tämmöinen on aineen katoamattomuuden laki.

Vetäpä kuksa kädessä istuvan katsojan hiljaiseksi ja nöyräksi.

Markku Gardin
Geatki

Kuulas, kirkas, Kaamosksen Pallas

Paavo Ahonen

Tunturikerho Kavtsin vuoden 2025 Kaamosvaellus toteutettiin vuodenvaihteessa Susikyrostä reittiä Vuontisjärvi–Nammalakurun varaustupa–Hannukurun varaustupa–Pahakurun autiotupa–Sioskurun varaustupa–Hannukurun varaustupa–Vuontisjärvi.

Miksi me sinne oikein ängemme ähkimään ja nyhräämään, välppäämään tavaroita paikasta toiseen?

Töissä pitävät ihan täräh-

täneenä, kun kerron, että tulen nukkumaan viikon vapaaehtoisesti teltassa, kun muu porukka nukkuu tuvasa.

Kotiväki seuraa säätiedotteesta ennätyspakkasia ja kyselee sydän syrjällään, onko sillä kaikki sormet ja varpaat tallella.

Tällä kertaa porukassa oli useampia osanottajia, jotka pääsivät nauttimaan kaamosvaeltamisen väreistä ja tunnelmasta ensimmäistä ker-

Lumikero, Vuontiskero ja Keräskero ja muut kerot Rouvuvuoman laidalta nähtynä

Saunanlämmittäjä Ville ehtii kuivatella saappanhuopia.

taa, autoissa oli sikäli odottava tunnelma.

Lumitilanne tuntui kuitenkin epätodelliselta, kun vielä Torniossakaan ei ollut hiihtämisen mahdollistavaa hanke. Kelistä tiedettiin etukäteen, että lunta pitäisi Pallaksella olla riittävästi ja että lämpötila tulisi käymään plussan puolella ennen reissun aloitusta, joten lumiolosuhteet olisivat meille otolliset.

Kun sitten lähestyimme Pallasta, Suomen yli pyyhkäisi Hannes-myrsky, joka merialueilla puhalsi puuskissa yli 35 m/s. Pohjois-Suomessa puuskat eivät onneksi oleet niissä lukemissa, mutta kun saavuimme Susikyroön katkesivat tienoolta sähköt ja saimme lämmittää tuvat ja saunan otsalamppujen ja kynttilöiden valossa.

Tämä mukavasti hitsasi

uutta porukkaamme toimintakuntoon. Tuulen vonkumista kuunnellessa olimme kiitollisia, ettemme vielä siinä vaiheessa olleet ylhäällä tunturissa.

Seuraavina päivinä hiihtäessä ehti hyräillä muutaman laulun. Siinä ehtii myös ajatella ja pohtia yhtä ja toista kotiasiaa, kiitollisuuden aiheita, joihin sai nyt mukavas-

ti etäisyyttä.

Liikkeessä pysyminen myös saa ajattelun kulkemaan sujuvammin ja ehkä siinä jotain oivaltaa. Toistuvasti kuului huokauksia, kun yhdessä ihmeteltiin sitä eriskummallista hohtavaa kuumaisemaa, joka ympärillämme avautui. Kuulas-kajastusta, joka heijastui valkoisina ja sinisinä pälvinä hangesta.

Tsietsan kanssa viidakossa

2.-8. äh 7. no 6.1. 2026 (Savukoski-) Kemihaara-Vieruharju-Rakitsa-Korvatunturi ja takaisin. Pakkasta -41,5 - -32

Kun keskellä erämaata hakkaa talikolla jäätyneitä kakkia, mitä miettii ihminen? Ehkä yllättäen ei lainkaan sitä, miksi tänne tullaan saati Tunturilatuun liitynkään. Ei, hän kokee läjäpäin merkityksellisyden tunnetta ollessaan avuksi.

Ennen tuota puuhaa nousin 3.1. lämpimästä autosta ennenkokemattomaan pakaseen Kemihaarassa. Kylmyys ei hiipinyt, vaan iski päin pläsiä ja merkkasi heti kohdat, missä kerroksia oli liian vähän. Hypiskelyä, hytinää, säätämistä. Lähtöä. Jo alkukilometrit kertoivat, mitä olin huonosti valmistellut, kuten sauvalenkit ja kantapäät. Kylmä korahiti kurkusta keuhkoon. Kroppa kuitenkin tottui pian olosuhteisiin, joista ei omilla lakeuksilla ollut ollut aavistustakaan. Eikäpä ollut kiire. Paitsi että oli. Kylmä.

Vieriharjun tuvalle oli kymmenisen kilometriä kelkkauraa seurata. Kukin eteni voimiensa mukaan ja auttoi toisia kykyjensä mukaan. Näin riekkoja, kuu paistoi. Tautot jäivät lyhyiksi, kaikki me kahdeksan pääsimme perille. Luultiin, ettei ruuhkaa ole. Jo Kemihaaran parkki oli vihjannut muuta,

tuvalla oli kolme +koira, illalla pihaan puski vielä neljä nuorta (ei koiraa). Eino Samojedi oli siirtynyt telttamajoitukseen jo aiemmin ja tsietsalaisista pihalle lähti illalla kaksi urhoollista.

Tuvassa järjesteltiin laveri, penkit ja lattia täyteen maakuupussipötkylöitä (12 kpl), ilmatilasta taistelivat erinäiset vaateripustukset ja sikin-sokin viuhuvat otsalamppusäihkeet, kattilat kolisivat, kosteus kohosi. Viidakko oli valmis, mutta mitkä ovat tällaisen viidakon lait?

4.1. aamu tuvalla testasi turvallisuussuunnitelmamme toimivuuden. Oli syntynyt paleltumia, oli varmistunut uupuminen, toteutui evakuointi ja niin meitä oli sitten enää kuusi jatkamassa.

Juha ja Aki, ryhmämme nuorimmat, hiihtivät ahkionsa Rakitsalle ja kävivät Korvatunturin päivätuvalla kuvi-

en perusteella juuri hienolla hetkellä. Yöpyminen remontoitussa Rakitsan kammissa sujui leppoisasti kahden jo siellä olleen kanssa.

Me muut, joista kolme oli päiväreteillellyt Rakitsalla, saimme Vieriharjulla yöksi uusia kamuja. Tuvassa tuhisi yhteensä kahdeksan, teltassa kaksi. Yön ääniversumi oli jälleen mitä hykerryttävintä.

Paluumatka ilmoitettiin alkavaksi jo 5.1. Koska kylmä.

Kylmömittari.

Kuu kattoo kuoppaa.

Äijät turisoo.

Kelkkaura helpotti matkantekoa kovassa pakkasessa.

Hiihdimme Kemihaaraan kuka mitenkin, Rakitsalta lähtevillä matkaa kertyi +kuusi kilometriä. Näin kolme riekkoa ja pupun. Autot käynnistyivät lämpöpaikkojen takia hyvin. Kylmäparkissa näin ei joka autolla ollut, eikä ollut ollut.

Apua tarvittiin, Kemihaaran Lomaa kaivattiin.

Tullen mennen yövyimme mukavasti Savukoskella Loma-Joosulan Saukelon rivitaloasunnoissa.

Kiitos reissusta Marjat-

ta, Repe, Tuula, Timo, Anita, Juha ja Aki. Lyhyeksi jäi, mutta oppia seuraavaan saatiin.

Itseäni pohdituttavat jatkuvasti ihmisten kohtaaminen, ryhmäytyminen, avun kysyminen ja saaminen, tur-

vallisuus, väsymyksen tunnistaminen ja vaikutukset. Ja myös tupaetiketti. Tunturille tahdon mennä...

Entä ne viidakon lait? Nopeat syövät, hitaatkin syövät.

Mirre

Taina Jääskeläinen

Pajunkissoja kuvattuna joulukuussa, hieman väärään vuodenaikaan.

Miten retkeilijän tulisi varautua ilmastonmuutokseen?

Ilmastomuutos vaikuttaa luontotyyppeihin ja lajistoon ja vaikuttaa näin maisemaan, jossa kuljemme ja mitä eläimiä luonnossa kohtaamme.

Lumisuus vähenee ja saiteiden määrä lisääntyy. Kesät ovat kuumia ja kuivempia. Tuulet yllättävät kovuuksellaan.

Retkeilijän tuleekin varautua mahdollisiin haasteisiin kuten varautuminen sään tuomiin ääri-ilmiöihin ja niiden mukana tuomiin haasteisiin.

Keskikesällä vaeltaessa voivat vedenottoaikat olla vähissä, ja vedenlaatu voi heiketä ja nesteytykseen pitäisi entistä enemmän kiinnittää huomioita. Pitkien kuumien jaksojen aikana voi retkeilijä olla kovilla helteessä ja kovassa rasituksessa, joka vaikuttaa suoraan suorituskykyyn ja riskit onnettomuuksille ja eksymiselle kasvaa.

On hyvä pysähtyä pohtimaan sitä, milloin päivästä on hyvä hetki edetä reitillä ja mikä on järkevä etenevä kuumalla kelillä ja miten suojata kehoa auringolta. On syytä olla entistä tarkempi maastopalovaroituksista ja niiden tuomista rajoituksista.

Vedenkorkeuden nousu ja tulvat voivat olla retkeilijän harmina vesipaikkoja ylittäessä entistä useammin ja yllättäen. Tulvavaroituksia on myös hyvä seurata, kun on lähdessä retkeilemään varsinkin, jos on tiedossa vedenlylyksiä.

Toisaalta lumipeite ohenee ja pakkaset voivat olla harvinaisempia, joka vaikuttaa taas hiihtovaellusreittien valintaan. Tämä kaikki voi luoda myös uusia mahdollisuuksia, kun voidaan jatkaa lumetonta retkeilykautta ja ottaa vaikka pyörä alle.

Mutta retkeilijällehän on tuttua että seurataan olosuhteita ja tehdään sen mukaan fiksua päätöksiä.

Turvallista retkeilykautta 2026!

Taina Jääskeläinen

Tulevaisuudessa tunturien laella havisevat tunturikoivut

–Puuraja nousee tällä vuosisadalla 400 metriä ylemmäksi tuntureilla mitä se nyt on. Jokainen Lapissa liikkunut ymmärtää, että Suomeen ei jää kovin monia tunturien lakia, joilla puusto ei menestyisi. Se on paitsi maisemallisesti että kasvilajistolle iso muutos, sanoi meteorologi, luontotoimittaja **Kerttu Kotakorpi** Tunturiladun syyskokouksessa pitämässään esitelmässä ilmastonmuutoksesta retkeilijän näkökulmasta.

Hän on kirjoittanut ilmastonmuutoksesta kirjat Suomen luonto 2100, joka on tutkimusretki tulevaisuuteen sekä Minun luontoni. Näitä molempia varten hän käynyt läpi suuren määrän tutkimusaineistoa.

–Ilmastonmuutokset ovat Suomessa suurempia kuin maapallolla keskimäärin. Ja Pohjois-Suomessa muutokset ovat suurempia kuin muualla maassa. Esimerkiksi Lapissa on joulukuun keskilämpötila noussut neljällä asteella.

Kotakorvelle ilmastonmuutos on tärkeä. Siksi hän puhuu aiheesta mielellään.

–On etuoikeus, että olen saanut liikkua luonnossa eri puolella Suomea eri vuodenaikoina.

–On olemassa aika paljon muutoksia, joita voi jo havaita luonnossa. Talvet lyhenevät, pakkasta esiintyy edelleen, mutta lyhyempiä aiko-

ja. Lumiaika on lyhentynyt jopa jo kuukausilla esimerkiksi Ahvenanmaalla. Lunta voi edelleenkin tulla kerralla paljon.

–Talvella lämpötila on aiempaa enemmän nollan vaiheilla. Talvella isompi osa sateista on räntää ja vettä, jonka myötä pimeys lisääntyy, kun lumipeitettä on vähän.

–Tulevina vuosikymmeninä lumimäärä kasvaa Lapissa, jonka vuoksi kevättulvat voivat pahentua. Tulvimisen riski kasvaa etenkin syksyllä ja talvella, jolloin ne ovat olleet harvinaisia.

Keväiden aikaistuminen sotkee Kotakorven mukaan luonnon rytmejä.

–Lähellä talvehtivat linnut saattavat tulla tänne aikaisemmin, mutta heille ei välttämättä ole tarjolla optimaalisesti hyönteisravintoa. Ja vaikka kevät on aikaistunut, alkukesät eivät ole lämmenneet. Epärytymisyys aiheuttaa luonnossa haasteita.

–Luonto ei muutu samassa tahdissa kuin ilmasto. Kesällä helteet lisääntyvät ja kuivuusjaksot pitenevät. Samalla myös sadepäivien määrä lisääntyy ja rankkasateet voimistuvat.

Myös kasvillisuus muuttuu. Maan etelä- ja keskiosissa lehtipuut valtaavat alaa ja kuuset vähenevät. Kuusi on sopeutunut lumisiin ja kyl-

miin talviin.

–Pohjoisessa taas ilmasto on suotuisampi männylle kuin kuuselle. Mitä monimuotoisempia metsiä kykenemme ylläpitämään, sen paremmin ne sietävät muutoksia. Lämpeneminen ja sen myötä rehevöityminen kasvattavat elinympäristöjä umpeen.

–Vesistöjen huono tila näkyy kaloissa ja muissa eliöissä. Siksi ravinteiden pääsyä vesistöihin pitäisi pystyä hillitsemään.

Vesistöjen huono tila heijastuu myös lintuihin. Muutoinkin lintukannat ovat mureksessa.

–Tiaiset kuuluvat harvoihin menestyjiin. Erityisesti kärsivät vanhoja, laajoja metsiä tarvitsevat lintulajit. Tikat hyötyvät ilmastonmuutoksesta, mutta kärsivät elinympäristöjen heikkenemisestä. Ne tarvitsevat ympäristöön vanhoja lehtipuita.

–Lukuisat eliölajit ovat riippuvaisia vanhoista metsistä. Ne tarvitsevat myös niitä kaatuneita puita.

Ilmaston lämpenemisen myötä meille tulee etelästä uusia lintulajeja, kuten jo tavataan haikaroita. Myös perhoset ja sudenkorennot tulevat lisääntymään.

–Rusakot hyötyvät lämpenemisestä, mutta monet muut lajit kärsivät. Jo nyt on

Kerttu Kotakorpi antoi puheenvuorossaan paljon ajattelemisen aihetta.

havaittavissa, että oravat ovat vähentyneet merkittävästi.

–Kaikkia muutoksia emme välttämättä huomaa. Siksi on tärkeää, että meillä on tutkimustietoa, joka kertoo paremmin mitä ympäristösämme tapahtuu.

–Ei ole luonnonlaki, että meidän luonnontilan täytyisi mennä huonompaan suuntaan, vaan voimme edelleen toimia aktiivisemmin, että eri lajit pärjäävät paremmin.

–Vain Suomessa voidaan suojella suomalaista luontoa. Kaikki lähtee suhteestamme luontoon. Monimuotoinen luontomme voi paremmin mitä enemmän kykenemme

hidastamaan ilmastonmuutosta.

–Toivon, että yhä useammalla on halu toimia luonnon puolesta ja tehdä sen hyväksi myös voitavansa.

Kerttu Kotakorpi sanoo kokeneensa hienon tunteen, kun hän pääsi hiihtämään koskemattomilla hangilla pakkasen kipristäessä poskipäitä.

–Koskemattomilla hangilla ei välttämättä näe muita ihmisiä. Jotta tällaiset kokemukset säilyisivät tulevillekin sukupolville, haluan puhua ja toimia sen puolesta, sanoi Kerttu Kotakorpi.

Satu Ojala

Mielenkiintoista luettavaa

Juha Kauppinen: *Monimuotoisuus*

Juha Kauppinen on tunnettu luontokirjoistaan ja kolumneistaan. Hän on 1975 syntynyt biologi ja toimittaja. Hänen kirjansa ”Monimuotoisuus” teki minuun niin syvän vaikutuksen, että tein siitä esitelmän tunturikerhossamme. Haluan valottaa ja kehua tätä kirjaa muillekin tunturilalaisille.

Kuten kirjan nimi kertoo, se kertoo lajien monimuotoisuudesta: paljolti lajien syntyisestä, vähenemisestä ja häviämisestä. Luontokato, kuudes sukupuuttoaalto, on käynnissä Suomessa ja koko maailmassa.

Tänä päivänä ei liene montakaan, joka ei ole havainnut rajusti etenevää ilmastonmuutosta.

Kirjansa Kauppinen on jakanut yhdeksään lukuun, joista jokaisen alussa on mustavalkoinen muutamalla viivalla piirretty kuva luvussa esiintyvistä kasvista tai eläimestä. Kuvat ovat kauniin yksinkertaisia.

Kirjan luvut ovat otsikoltaan seu-

raavat: Darwin, Suomi, kultasirkku, kuukkeli, ruusu-ruohemiläinen, isonuijasammal, taimen, jääleinikki ja Aurinkovuoren sinisiivet.

Vaikka luvut on selkeästi otsikoitu, sisältö rönssyilee usein asiasta toiseen pääjuonen kuitenkin pysyessä. Teksti on asiapitoista, mutta kuitenkin kaunokirjallista ja vie mukanaan Juha Kauppinen maailmaan ja luontoretelle.

Minulle tuli useasti haikeus toiveesta olla mukana koskettamassa esimerkiksi Aurinkovuoren paahteista rinnettä sinisiipipopulaation asuinmailla tai päästä Viiankiaavalle näkemään ennen kuin se tuhoutuu. (Tietenkin toivomme, ettei kaivoksen anneta toteutua. Se olisi häpeä ja rikos.)

Kirjassa on tietoa aikaperspektiiveistä. Elämä syntyi maapallolla neljä miljardia vuotta sitten, nykyihminen syntyi 300 000 sitten, sukupuuttoaalto usean sadan miljoonan vuoden välein. Nykyistä edellinen sukupuuttoaalto, jolloin dinosaurukset hävisivät, oli 65 miljoonaa vuotta sit-

ten. Nykyinen eli kuudes sukupuutto on ihmisen aiheuttama toisin kuin edelliset ja se etenee vauhdilla.

Ajan saatossa luonto on muuttunut. Se ei kehity vaan muuttuu. Tärkeitä käsitteitä kirjassa ovat evoluutioteoria, populaatio, eliö, muuntelu, perinnöllisyys, geenit, alleelit, kamppailu eloonjäämisestä eli luonnonvalinta.

Lukujen otsikkojen mukaan käydään läpi harvinaistuvien tai jo hävinneiden lajien kohtaloita. Ympäristön muuttuminen ihmisen toimesta on vaikuttanut lajeihin ja edistänyt luonnon monimuotoisuuden vähenemistä. Kirjassa käy ilmi, miten yhden lajin häviäminen tai harvinaistuminen vaikuttaa useihin muihin lajeihin ja kokonaiseen ekosysteemiin.

Kirjan lopussa Juha Kauppinen kysyy: Onko maailma pelastettavissa? Mitä nyt pitäisi tehdä?

Mitä voi tehdä yksityisellä tasolla, mitä yhdessä, mitä rakenteita ja ajatuksia muuttamalla?

Lukemisen arvoinen kirja, jonka hankin kirjahyllyyni heti, kun uusi

Juha Kauppinen kirja herättää ajatuksia.

painos ilmestyi. Juha Kauppinen on itse lukenut kirjansa BookBeatiin. Sanoittavaansa laajemmin levittääkseen hän kirjoitti myös toisen suppeamman kirjan. Siitä puuttuu kaunokirjallinen ulottuvuus ja asiaakin on suppeammin.

Riitta Hoverfält, Logi

Talkoolaiset ovat voimavaramme

Kaikille jäsenille oikein hyvää ja retkeilyllistä vuotta 2026.

Perinteiset kämppätalkoot ovat taas kesällä niin, että kierros aloitetaan Kyröstä (viikko 23) sitten Kiisa (viikko 24) ja viimeisenä on Talas (viikko 25).

Talkoolaisia tarvitaan jokaisella kämpillä, jotta saadaan tehtyä huolto- ja mahdolliset korjaustyöt.

Talkoolaiset ovat meidän voimavaramme pitämään kämpät hyvässä käyttökunnossa ja että niille on mukava mennä. Kiitos myös niille jotka kämpilläollessaan tekee erilaisia huoltotöitä.

Näin talviaikaan pyytäisin

kiinnittämään huomioita kylmillään olevien tulisijojen ja hormien lämmittämiseen. Pidetään tulipesässä pientä tulta, näin tulisijat ja hormit lämpenevät hiljaksiin, jolloin ennalta ehkäistään kaminoiden, takkojen ja hormien vaurioitumista.

Myös pyytäisin talvela kiinnittämään huomiota Pekan Oskarin pesuhuoneen, saunaosaston ja käytävän varrella olevien vessoissa käynnin jälkeen, että ovet suljetaan huolellisesti, etteivät ne jää raolleen ja ympärillä olevien tilojen kylmäilma pääse vessojen puolelle.

Tiloissa on peruslämmitys. Lämmönseurantalaite ilmoittaa jos, ovi jää raolleen

niin lämpötila laskee ja mikäli lämpötilan lasku kestää pidemmän aikaa joudutaan miettimään syyn selvittämistä.

Kämppeätoimikunta toivoo, että saisimme käyttäjiltä tietoa esimerkiksi jos joku ei toimi eikä siellä pysty korjaamaan, toiveita jonkin asian parantamiseksi, katoilla olevasta lumimäärästä, tai jostain uudistuksista.

Lähetetään rohkeasti ehdotuksianne ja muuta postia kämppeätoimikunnan sähköpostiin [kamppatoimikunta\(at\)tunturilatu.fi](mailto:kamppatoimikunta(at)tunturilatu.fi).
KIITOS!

Kämppeäpäisäntä
Markku Salminen

Kutsu Tunturiladun kämppeätalkoisiin 2026

Tunturiladulla on Lapissa kolmen eri kunnan alueella jäsenten käyttöön tarkoitettuja kämppeä, joiden huolto ja ylläpito tehdään talkootyönä.

Huoltotalkoot on tarkoitettu kaikille jäsenillemme, toki mukaan voi ottaa kavereitakin. Näin saadaan vuoden perushuollot tehtyä ja jäsenemme pääsevät nauttimaan kämppeimme hyvästä kunnosta!

Tänä vuonna kämppeätalkoot järjestetään kesäkuussa siten, että aloitetaan Enontekiöllä **Susikyrossä viikko 23 (kämpät varattu talkoolaisille 30.5.-6.6.)**, seuraavana on vuorossa Utsjoella **Susi-Kiisa viikolla 24 (6.6. - 13.6.)** ja viimeisenä ollaan Inarilla **Susi-Talaksella viikko 25 (13.6. - 19.6.)**.

Tunturiladun verkkosivuilta kohdasta **Toiminta/Kämppeätalkoot** on lista kullekin kämppeelle suunnitelluista töistä.

Paikan päällä kämppeätoimikunnan jäsenet ja vanhemmat talkoolaiset opastavat kämppeätoimikunnan paikalle tuomien tarvikkeiden käyttöä. Talkoissa on talkoovakuutus, pahan varalle.

Talkoolaisille on tarjolla hyvä ruokahuolto: aamupala, kahvit, lounas, kahvit, päivällinen ja iltapala. Kaikki kohteet on varattu talkoolaisen majoitukseen ja saunomiseen.

Illat ovat vapaata yhteistä seurustelua tai mitä vaan kukin haluaa silloin tehdä. Toki päivälläkin voi lähteä retkelle

Talkoissa on tarjolla monenlaisia töitä, ja apukäsille on tarvetta.

lähiympäristöön työtilanteen niin salliessa.

Talkoolaisille maksetaan matkakorvauksia 2025 syyskokouksessa hyväksytyksen esityksen mukaan seuraavasti:

Kämppeätoimikunnan järjestämiin talkoisiin osallistumisesta vähintään viiden vuorokauden ajan maksetaan omalla autolla kulkevalle **0,19 €/km** ja kyydissä olevasta talkoolaisesta **0,04 €/km**.

Mikäli talkootavaraa on kuljetettavana autossa yli 80 kg:n edestä, maksetaan siitä 0,04 €/km tai mikäli talkootavaroiden kuljettamiseen tarvitaan peräkärryä, maksetaan siitä 0,06 €/km.

Yleisellä kulkuneuvolla matkustaneelle maksetaan **kaksi kolmasosaa (2/3)** matkalipun hinnasta.

Kämppeätalkoisiin osallistuvat ovat myös mukana Tun-

turiladun hallituksen vuoden viimeisessä kokouksessa suoritettavassa arvonnassa, jossa **vapaaehtoistyötä tekevien kesken arvotaan ilmaisen viikko Aihkissa.**

Talkootyö on Tunturiladulle tärkeä, jotta arvokkaat kiinteistömme saadaan pysymään hyvässä kunnossa. Kokeneiden konkareiden lisäksi mahdollisimman monta uutta talkoolaista toivotaan mukaan.

Tutustukaa talkoo-ohjelmaan, kyselkää ja ilmoittautukaa!

TERVETULOA!

Markku Salminen (kämppeäpäisäntä), puh. 040 5484600
Sirpa Alapuranen (ilmoittautumiset), puh. 050 5975811
Sähköposti: [kamppatoimikunta\(at\)tunturilatu.fi](mailto:kamppatoimikunta(at)tunturilatu.fi)

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2026

Tilanne 1.2.2026

VANHA KÄMPPE (10+4 paikkaa)

26.2.-28.2. Jäsenvaraus (1/14)
28.2.-7.3. Owl (14/14)
18.3.-20.3. Jäsenvarauksia (3/14)
20.3.-21.3. Jäsenvarauksia (4/14)
21.3.-22.3. Jäsenvarauksia (5/14)
22.3.-24.3. Jäsenvarauksia (6/14)
24.3.-27.3. Jäsenvarauksia (5/14)
27.3.-28.3. Jäsenvarauksia (6/14)
28.3.-4.4. Logi (14/14)
4.4.-5.4. Jäsenvarauksia (4/14)
5.4.-8.4. Jäsenvaraus (2/14)
8.4.-15.4. Jäsenvaraus (14/14)
15.5.-17.5. Njalla (14/14)
30.5.-6.6. Kämppeätoimikunta/talkoot (14/14)
18.7.-25.7. VaVa (14/14)
29.8.-5.9. Jäsenvaraus (14/14)
5.9.-12.9. Logi (14/14)
12.9.-19.9. Ovtsi (14/14)

SUSI-OSKARI (5 paikkaa)

14.2.-2.3. Jäsenvaraus (5/5)
2.3.-3.3. Jäsenvaraus (2/5)
6.3.-7.3. Jäsenvaraus (2/5)
7.3.-14.3. Jäsenvaraus (3/5)
15.3.-21.3. Jäsenvaraus (5/5)
22.3.-4.4. Jäsenvaraus (1/5)
4.4.-8.4. Jäsenvarauksia (2/5)
8.4.-9.4. Jäsenvaraus (1/5)
10.4.-15.4. Jäsenvaraus (5/5)
23.4.-30.4. Jäsenvaraus (5/5)
30.5.-6.6. Kämppeätoimikunta/talkoot (5/5)
13.6.-15.6. Jäsenvaraus (5/5)
17.6.-18.6. Jäsenvaraus (3/5)
18.7.-25.7. VaVa (5/5)
14.9.-15.9. Jäsenvaraus (5/5)
15.9.-16.9. Jäsenvaraus (2/5)
16.9.-24.9. Jäsenvaraus (5/5)

KOIRA-OSKARI (5 paikkaa)

23.2.-7.3. Jäsenvarauksia (5/5)
12.3.-13.3. Jäsenvaraus (2/5)
13.3.-16.3. Jäsenvaraus (1/3)
16.3.-21.3. Jäsenvarauksia (3/5)
21.3.-28.3. Jäsenvaraus (5/5)
28.3.-30.3. Jäsenvaraus (2/5)
30.3.-1.4. Jäsenvarauksia (3/5)
1.4.-4.4. Jäsenvarauksia (4/5)
4.4.-6.4. Jäsenvarauksia (3/5)
6.4.-12.4. Jäsenvaraus (5/5)
19.4.-26.4. Jäsenvaraus (2/5)
30.5.-6.6. Kämppeätoimikunta/talkoot (5/5)
12.6.-13.6. Jäsenvaraus (2/5)
14.6.-15.6. Jäsenvaraus (2/5)
18.7.-25.7. VaVa (5/5)
12.9.-19.9. Ovtsi (5/5)

SUSI-KIISA (8 paikkaa)

21.3.-22.3. Jäsenvaraus (6/8)
27.3.-28.3. Jäsenvaraus (6/8)
3.4.-4.4. Jäsenvaraus (8/8)
24.4.-26.4. Jäsenvaraus (8/8)
26.4.-1.5. Jäsenvaraus (2/5)
6.6.-13.6. Kämppeätoimikunta/talkoot (8/8)
5.8.-6.8. Jäsenvaraus (3/8)
15.8.-22.8. Kumpe (8/8)
22.8.-28.8. Jäsenvaraus (1/8)
6.9.-12.9. Jäsenvaraus (8/8)
12.9.-19.9. Kuokte (8/8)

SUSI-TALAS (10 paikkaa)

21.2.-1.3. Jäsenvarauksia (10/10)
1.4.-12.4. Jäsenvarauksia (10/10)
6.6.-13.6. Kumpe (10/10)
13.6.-19.6. Kämppeätoimikunta/talkoot (10/10)
16.8.-22.8. Jäsenvaraus (1/10)
5.9.-12.9. Owl (10/10)
12.9.-17.9. Njalla (10/10)

AIHKIN VARAUKSET

28.2.-26.4. Jäsenvarauksia
30.4.-7.5. Jäsenvaraus
29.5.-6.6. Kämppeätoimikunta/talkoot
8.6.-11.6. Jäsenvaraus
15.6.-23.6. Jäsenvaraus
18.7.-26.7. VaVa
27.7.-3.8. Jäsenvaraus
28.8.-1.9. Jäsenvaraus
3.9.-28.9. Jäsenvarauksia
9.10.-19.10. Jäsenvaraus
23.12.-1.1. Jäsenvaraus

Ajan tasalla olevat petipaikkavaraukset löytyvät verkkosivuilta kamppienvarauskalentereista.tunturilatu.fi/lapin-kamprat/petipaikkavaraukset

VARAUSTEN PERUUTUSEHDOT:

- Peruuksen tapahtuessa aikaisemmin kuin 14 vuorokautta ennen varatun ajan alkua, varauksesta ei peritä maksua.
- Peruuksen tapahtuessa 7-14 vuorokautta ennen varatun ajan alkua, maksu on 1/3 varatun ajan maksusta.
- Peruuksen tapahtuessa alle 7 vuorokautta ennen varatun ajan alkua, maksu tulee suorittaa kokonaisuudessaan.

UUTTA: VARAUSMUISTUTUKSET:

Varauksen itse tehneelle tulee varauksista sähköpostiin muistutus kaksi viikkoa ennen varauksen alkua, päivä kerrallaan.

Kämppeiden järjestysäännöt löytyvät verkkosivuilta kunkin kämpän kohdalta esim. tunturilatu.fi/lapin-kamprat/susikyro, **Aihkin käyttöäännöt** kohdasta tunturilatu.fi/lapin-kamprat/aihki

ALUE- JA AVAINMAKSUT 2026

tunturilatu.fi/lapin-kamprat/tukikohtien-kayttomaksut

Kiinteistöjen aluemaksut (koskevat myös päiväkäyntejä, jos käyttää palveluja):

maksettava Tunturiladun tilille **F111 4108 0010 3176 86** ko. kämpän viitenummerolla tai kämpissä oleviin lippaisiin.

Varatut petipaikat varaajan maksettava Tunturiladun tilille **ennen varauksen alkua.**

• **Susikyro (viite 5050)** jäsenet **10 €/vrk/hlö**, ei-jäsenet **15 €/vrk/hlö**

• **Susi-Kiisa (viite 7090)** jäsenet **7 €/vrk/hlö**, ei-jäsenet **10 €/vrk/hlö**

• **Susi-Talas (viite 6020)** jäsenet **7 €/vrk/hlö**, ei-jäsenet **10 €/vrk/hlö**

• Aluemaksua ei peritä alle 12-vuotiailta lapsilta.

Viikkomaksut (koskee koko kämpän varaamista **6-7 vuorokautta**):

• **Susikyro vanha kämppe 600 € (viite 5050)**

• **Susi-Oskari 250 € (viite 5050)**

• **Koira-Oskari 250 € (viite 5050)**

• **Susi-Kiisa 280 € (viite 7090)**

• **Susi-Talas 350 € (viite 6020)**

Koko kämpän varaus 1-5 vrk vuorokausihinnalla (=jäsenen aluemaksu x kämpän paikkamäärä x vuorokausimäärä)

• **Susikyro vanha kämppe 100 €/vrk (viite 5050)**

• **Susi-Oskari 50 €/vrk (viite 5050)**

• **Koira-Oskari 50 €/vrk (viite 5050)**

• **Susi-Kiisa 56 €/vrk (viite 7090)**

• **Susi-Talas 70 €/vrk (viite 6020)**

Aihki (viite 8060)

vuokra 33 €/vrk/koko mökki.

Susikyron autonlämmitystolppien käyttö 2 €/lämmityskerta (4 tuntia).

• Auton lämmitystolppien käyttömaksu maksetaan joko Tunturiladun tilille **F111 4108 0010 3176 86 (viite 5050)** tai Pekan Oskarin eteisessä olevaan lippaaseen ja merkitään sähkön käyttäjän nimi samassa paikassa olevaan vihkoon.

• Lämmitystolppia saa käyttää **vain autojen moottorin lämmittämiseen.**

Kämppeävaimet

• Kämppeävaimen **lunastusmaksu on 130 €**. Avaimen palautuksen tapahduttua maksua ei palauteta.

• **UUTTA: Oman avaimen unohtumismaksu 10 €**

• **Avainanomuslomake** samoin kuin **Kämppeiden avain- ja käyttöäännöt** löytyvät verkkosivuilta kohdasta tunturilatu.fi/lapin-kamprat/kamppaavaimen-lunastus

VARAUSTENHOITAJA SEKÄ AVAINANOMUKSET JA -PALAUTUKSET:

Sirpa Alapuranen, p. 050 597 5811, Vallikatu 5-7 A4, 02650 Espoo [sirpa.alapuranen\(at\)luukku.com](mailto:sirpa.alapuranen(at)luukku.com), [varaukset\(at\)tunturilatu.fi](mailto:varaukset(at)tunturilatu.fi)

Tuntureilla tavattua - Kiilopään riekko

Monessa Lapin turistikeskuksessa on ihmisiä pelkäämättömiä poroja. Niin on ollut Kiilopään tunturikeskuksessakin, mutta erikoisuutena siellä oli todella rohkea riekko.

Vuonna 2010 Kiilopää toimi Erävaelluksen SM-kilpailujen lähtö- ja maalipaikkana. Kilpailussa on aina ollut jonkinlainen näyttävä lähtö-

tehtävä, jolla saadaan partioiden siirtymistä maastoon porrastettua.

Lähtötehtävän tarkoituksena on olla myös niin sanottu yleisötehtävä, johon on helppo tulla seuraamaan kisa. Kiilopäälläkin väkeä oli runsaasti: oli satunnaisia turisteja, kisailijoiden tuttuja, lehdistöä ja kisojen toimitsijoita.

Partiot ryhmittivät tehtäväalueelle numeronsa mukaiselle rajatulle paikalle. Paikalla oli tehtävätarvikkeet ja -käsä. Tervetuloa- ja muiden puheiden jälkeen annettiin lähtökäsä ja partiot ryhtyivät lukemaan tehtäväkäsä.

Tehtävänä oli rakentaa riekon ansa annetuista tarvikkeista: kahdesta laudasta, muutamasta kepeistä ja 2-3 kilon painoisesta kivistä. Kun tehtäväkäsä oli luettu, alkoi kova vilkske, kun 60 partiota ryhtyi toimeen. Tarvikkeista rakentui riekon pään menoksi monenlaisia viritelmiä.

Kesken kaiken kesy riekko tuli pyörimään tehtäväpaikalle ja sitä hätisteltiin jatkuvasti pois jaloista.

Ansan valmistuttua partio aloitti vaelluksen seuraavalle tehtävärasille. Kiilopään kentällä oli sitten 60 erilaista viritettyä riekon ansaa, jotka odottivat kisan toimitsijoiden

Riekko ei tajunnut mihin vaaraan on joutunut. Onneksi tämä ansa ei ollut herkimpiä laukeamaan.

testausta ja arvostelua. Jossakin oli limpun paloja syöttinä ja monet olivat oikein julman näköisiä tappolaitteita. Muutamat olivat liian herkinä jo launeet.

Tehtävien arvostelijoiden edellä kulki todellinen asian tuntija. Kesy riekko kulki an-

salta toiselle ja sitä jouduttiin hätistelemaan pois, ettei laukaise viritettyjä ansoja, - tai pahimmassa tapauksessa jää surman suuhun. Tilanne oli monessa tapauksessa uhkava, mutta lopulta riekko saatiin paremmille varpukan kaille elävänä.

Kiilopään riekko oli rohkea ja ihmisiin luottava. Keesyn riekon esiintyminen Kiilopäällä on monelle turistille ainutlaatuinen kokemus. Toivottavasti sen jälkeläiset ovat vielä ilahduttamassa ihmisiä.

Joutenkulkija jostakin

Kilpailijat odottavat lähtöruudussa lupaa tehtäväkäsän avaamiseen.

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO

28.2.-7.3. Owlän kevätkerho
Susikyron vanhassa kämpässä - Owlä 20 vuotta juhla
Hiihtelemme Susikyrossä ja Raattamassa Raattaman Latujen tekemillä reiteillä. Ilm. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

21.3. Talvinen selviytymisseikkailu Kiuruvedellä (Tsietsa)
Tapahtuma vaatii osallistujilta suunnistustaitoa, ja rasteilla testataan erätaitoja, ensiapuosaamista sekä yleistä luonto- ja retkeilytietoutta. Reittejä on kaksi: vaativampi n. 20 km sekä helpompi n. 10 km. Tehtävärasien suoritukset arvioidaan pisteillä, ja niiden perusteella joukkueiden sijoitus määräytyy, leikkimielisessä kisassa. Välineet: osallistujat tarvitsevat metsä-/tunturisuksia tai liukulumikengät. Reppuun tulee pakata energiaa, juomaa, sään mukaiset varusteet, kompassi sekä ensiaputarvikkeet. Osallistumismaksut: Tsietsan jäsenet 40 €/joukkue, ei-jäsenet 50 €/joukkue. Tapahtumaan osallistutaan 2-3 hengen joukkueilla. Joukkueille tulee gps-seuranta, joten etenemistä voi seurata netin välityksellä. Mukaan mahtuu 20 joukkuetta. Maalissa keittoruoka. Ilm. 10.3. mennessä Reijo Hyvönen p. 0400 340 411, rhyvonen0(at)gmail.com

28.3.-4.4. hiihtovaellus Utsjoen Paistunturin kevähangille (Tsietsa)
Vaativuustaso 3/3. 6 telttayötä + yö Susi-Kiisalla. Reitti sääolosuhteista riippuen + - 80 km (lähtö Loma-Tärpistä ja päättyy Susi-Kiisalle

Nuvvukseen). Hyvä hiihtokunto, kokemusta talvivaeltamisesta, omat talvivaellusvarusteet ja niiden käyttökokemus suotavaa. Majoitus pe 27.3. Loma-Tärpissä kahdessa 4 hlön varustellussa saunallisessa mökissä, jossa varattuna kaksi 2 hlön huonetta, hinta 175 e mökki. Viimeinen vaellusyö Susi-Kiisalla 56 € mökki. Reissu on omakustanteinen. Majoitukset jakavat majoituskulut keskenään, samoin mahdolliset kyydeistä ja autonsiirrosta aiheutuvat kulut. Kimppakyydeistä mahdollisuus sopia ryhmän whatsappissa. Ryhmäkoko 8 hlöä plus opas. Sit. ilm. 2.3. mennessä jenny.huttunen(at)gmail.com. Vaellus tsietsalaisille osallistumismaksuton. Osallistumismaksu ei-jäsenille 15 €. Maksu saatuasi vahvistuksen paikasta 2.3. mennessä Tsietsa ry FI 1747860010075515 viitteellä 20417. Kysy lisät. soittaen tai WA p. 040 500 3409 Jenny Huttunen.

30.4.-4.5. Hellehiihto Kilpisjärvellä (Owla)
Lähde hiihtämään kanssamme Kilpisjärven hienoissa maisemissa päiväretkiä. Ilm. 25.3. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

4.5. klo 17.30 parin tunnin patikkaretki Hervannan takamailla (Kolbma)
Lisät. <https://tunturilatu.fi/kerhot/kolbma/>

9.5. Retki Rokuan kansallispuistoon (Owla)
Lähde kanssamme retkelle Rokuan kansallispuistoon. Käymme Pookilla,

Syvyyden kaivolla ja Pitkäjärvellä. Ilm. 6.5. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

14.-17.5. pitkän viikonlopun retki Etelä-Suomen päiväretki-kohteisiin (Kolbma)
Lisät. <https://tunturilatu.fi/kerhot/kolbma/>

6.6. Kävelyä Martimoaavan alueella (Owla)
Lähde kanssamme katsomaan joko hilla kukkii Martimoaavan alueella kimppakyydeillä. Ilm. 3.6. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

6.-12.6. alkukesän vaellus Muotkatuntureilla (Kolbma)
Lisät. <https://tunturilatu.fi/kerhot/kolbma/>

11.-14. 6. alkukesän vaellus Korouoma - Riisitunturi (Tsietsa)
Patikoidaan Korouoman vaellusreitti Lapiosalmelta Saukkovaaraan n. 20 km. Lisäksi Saukkovaarassa kävellään Piippukallion päiväreitti, käydään Hannunkalliolla ja Koivukönkällä. Viimeiseksi yöksi siirytään Riisitunturille. Yhteensä kävelyä tulee n. 40 km. Reitit ovat pääosin helppoja, joitakin lyhyitä vaativampia osuuksia on. Yöpyminen teltoissa. Max 10 hlö. Tsietsan ulkopuolisille 15 € ilmoittautumismaksu. Lisät. ja ilm. 24.5. mennessä Markku Tirkkonen, p. 0400 192 023 tai timpurirtirkkonen(at)gmail.com.

4.-11.7. 20-vuotikesävaellus Kevon reitillä (Owla)
Mukaan mahtuu 12 vaeltajaa.

Ilm. 1.5. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

25.7.-1.8. Kesävaellus Varangin alueelle (Kavtsi)
Lisät. Tunturiladun / Kavtsin nettisivut, vetäjänä toimii Mika Kiiski, kiiski.mika(at)gmail.com, p. 050 381 3894.

8.8. Kävelyä Tervareitillä (Owla)
Lähde kanssamme kävelemään Tervareitille la 8.8. klo 10. Ilm. 5.8. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

29.8. Retki Loppulassa (Owla)
Lähde kanssamme 29.8. klo 9.30 Oulun linja-autoasemalta Loppulaan josta teemme rengasreitit palaten Loppulaan. Ilm. Hannu Liljamolle 26.8. mennessä p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo(at)gmail.com.

29.8.-5.9. Ruskavaellus Pöyrisjärven erämaa-alueen itäosaan (Kavtsi)
Lisät. Tunturiladun / Kavtsin nettisivut., vetäjinä toimivat Juha Kelkka juhake1960(at)gmail.com, p. 050 528 4539 tai Markku Arola markku.arola(at)kolumbus.fi, p. 0500 777 554.

4.-12.9. Ruskavaellus Muotkatuntureilla (Tsietsa)
Vaellamme Peltoaivon/ Peltojärven alueella noudatellen reittiä Muotkan Ruoktu - Peltojärven eteläranta - Kuarvikozza - Tuanganuaivi - Muotkan Ruoktu. Päivämatkat n. 10-15 km, yht. n. 90 km. Yöpyminen: kaksi yötä Muotkan Ruoktussa,

muuten teltoissa. Vaellus on melko vaativa ja aikaisempi vaelluskokemus on tarpeen. Max. 10 hlö. Tsietsan ulkopuolisille ilmoittautumismaksu 15 €. Lisät. ja ilm. 2.8. mennessä Markku Tirkkonen p. 0400 192 023, timpurirtirkkonen(at)gmail.com tai Risto Daavitsainen p. 0400 313 765, risto.daavitsainen(at)gmail.com.

5.-12.9. Syyskerho
Susi-Talaksella (Owla)
Lähde syyskerhokalle Tunturiladun Susi-Talaksen kämpälle, josta retkeilemme lähiympäristössä. Ilm. 1.6. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

10.-17.10. Römppäviikko Kilpisjärvellä (Owla)
Lähde loppuvuoden maisemia katsomaan ja kävelemään Kilpisjärvelle. Vielä voi löytyä ruskan värittämiä rinteitä ylhäällä lumen jo peittäessä maiseman. Teemme päiväretkiä lähituntureilla ja Norjan puolella. Ilm. 1.9. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

12.12. Liukulumikenkäilyä (Owla)
Lähde kenkäilemään liukulumikengillä kanssamme johonkin 12.12. klo 9.30 kimppakyydeillä. Ilm. 10.12. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

Tunturilatu-lehden 2/2026 retkimuistioon julkaistavaksi tarkoitettu aineisto tulee toimittaa viimeistään 21.4.2026 osoitteella osatu7997@gmail.com
Verkkosivuille kerhot päivittävät itse tulevat tapahtumat ja ilmoittavat tiivistetyt tiedot myös lehden retkimuistiota varten.

HUOM. Tapahtumat löytyvät myös Tunturiladun verkkosivuilla olevasta tapahtumakalenterista!
Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille. Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen. Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin. Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on "omat polut" retkikohteen suunnassa.

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n sääntömääräinen
kevätkokous pidetään
21.3.2026 klo 12.00 etäkokouksena.

Kokous järjestetään Google Meet -kokouksena.

Kokoukseen osallistuvien tulee ilmoittautua
8.3.2026 mennessä osoitteeseen: hallitus@tunturilatu.fi

Kokoukseen osallistuville lähetetään tarkemmat tiedot
kokoukseen osallistumisesta liitteineen 13.3.2026.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Kokouksessa käsiteltäväksi tarkoitettua asiasta on tehtävä kirjallinen
esitys hallitukselle viimeistään kaksi viikkoa ennen kokousta.

Tervetuloa! Tunturilatu ry. Hallitus

KOKOUSTAJAN OHJE

Kokous on avoin kaikille Tunturiladun jäsenille. Kaikille osallistujille myönnetään
myös puheoikeus. Äänioikeus on vain niillä kokousedustajilla, jotka ovat
ilmoittautuneet etukäteen kokouskutsussa mainitulla tavalla.

Kokoukseen voi osallistua yhteisellä yhteydellä (esim. kerhoittain),
mutta jokaisen kokoukseen osallistuvan on kuitenkin ilmoitettava
kokousedustajaksi henkilökohtaisesti.

Kokouksen esityslistan asiat esittelee hallitus. Esittelyn jälkeen asiasta käydään
yleiskeskustelua, jonka jälkeen tehdään päätös. Yleiskeskustelun aikana voi pyytää
puheenvuoron ja esittää kysymyksen, kommentin tai tarkennuksen asiaan.
Käsittelyn pohjana on aina hallituksen esitys, joka on toimitettu kokousmateriaalien
mukana ennen kokousta. Ennen kokousta kokousedustajien on tärkeää tutustua
materiaaleihin ja muodostaa oman kantansa päätösaioihin. Mikäli yleiskeskustelussa
esille nousee vastaesitys, on se syytä sanoa selvästi. Vastaesitys vaatii kannatusta,
jonka jälkeen kokouksella on kaksi päätösesitystä, joiden välillä päätös tehdään.

Päätöksentekovaiheessa voidaan tarvita äänestystä.

Kokouksessa asiat ratkaistaan yksinkertaisella äänen enemmistöllä.

Tämä tarkoittaa sitä, että kaikki ehdotukset ovat äänestyksessä yhtä aikaa ja
eniten ääniä saanut vaihtoehto valitaan. Äänen mennessä tasan ratkaisee
kokouksen puheenjohtajan ääni. Ennen varsinaista äänestystä voidaan
suorittaa koeäänestys, esimerkiksi kädennostoäänestyksenä.

Kokoukseen osallistujalla tulee olla pääsy Google Meet-sovellukseen. Tämä toimii
myös nettiselaimella, joten ohjelmaa ei tarvitse asentaa omalle koneelle.

Lisäksi osallistujalla tulee olla hyvin toimiva ja testattu mikrofoni ja kaiutin.
Web-kameran käyttö on suotavaa henkilöllisyyden toteamiseksi.

Huppareita Tunturiladun logolla

Tilaukset
15.4.2026
mennessä

Tämä vuosi on Tunturiladun juhlavuosi ja sen
vuoksi olemme päättäneet tilata huppareita
Tunturiladun logolla. Huppariin tulee vasempaan
rintapieleen logo ja alle teksti Tunturilatu. Logo
on kooltaan maltillinen, noin viisi senttiä leveä.

Hupparin hinta on 35 €, johon lisätään toimituskulut.
Tilaukset joulukuun aikana helenius.inka@gmail.com

Kerhot voivat tehdä kimpptilauksen, jolloin toimituskulut
ovat pienemmät. Hupparit toimitetaan matkahuollon kautta,
joka on edullisempi vaihtoehto kuin posti.

Kuvan punainen huppari on ns. naisten malli, joka
on huomattavasti pienempi ja kavennettu uuman
kohdalta. Kumpaakin väriä saa sekä suorana että
ns. naisten mallina. Värit ovat tummansininen ja
punainen. Materiaali on polyesteriä 65%, puuvillaa 35%.

Naisten hupparin mitat (cm):

Koko	XS	S	M	L	XL	XXL
Pituus olka-helma	59	61	63	65	67	71
Leveys kainalo-kainalo	44	47	50	55	60	65

Miesten hupparin mitat (cm):

Koko	XS	S	M	L	XL	XXL	3XL	4XL	5XL
Pituus olka-helma	64	67	70	73	76	79	82	85	88
Leveys kainalo-kainalo	46	50	54	59	64	69	75	81	87

Hei sinä, lehden tekemisestä jotain
tietävä tai asian muuten osaava.
Sinulle on nyt paikka tarjolla
Tunturilatu-lehden uutena

TOIMITUSSIHTEERINÄ

Satu on lopettelemassa tämän vuoden lopussa,
joten viestikapulan siirtoon on vielä aikaa.

Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa,
jakelu yhdessä Latu ja Polku -lehden kanssa.
Työkaluksi sinulle hankitaan Adoben
InDesign-taitto-ohjelma, jonka käytöstä
olisi hyvä olla kokemusta. Ilmoitusvalmistus
ja kuvien teko sekä postitusasiat hoituvat
Huittisten Sanomalehti Oy:ssä.

Lehti painetaan Botniaprintissä Kokkolassa.

KUN KIINNOSTUIT, OTA YHTEYTTÄ

Paavo Ahosen [pkahonen\(at\)gmail.com](mailto:pkahonen(at)gmail.com)
tai Satu Ojalan [osatu7997\(at\)gmail.com](mailto:osatu7997(at)gmail.com)

VaVa-leiri Susikyryssä

SUNNUNTAI 19.7. – LAUANTAI 25.7.2026

Vauvasta vaariin, Muorista mukeloon -leiri on ensi kesänä
Enontekiöllä Tunturiladun tukikohdassa Susikyryssä, järjestä-
jänä Tunturilatu ry.

Leiri on yksi Tunturiladun 80-vuotisjuhlatahtumista ja
myös Tunturiladun aikaisemman puheenjohtajan Kyösti Lam-
minjoen muistorahaston tukema. Kyösti "Kösä" Lamminjoki
oli yksi Va-Va:n ideoijista ja alkuunpanijoista. Kösä osallistui
lukemattomiin leireihin ensin idearikkaana järjestäjänä ja
myöhemmin koko leirin Vaarina ja hengenluojana.

Leiri alkaa kokoontumisella sunnuntaina illalla ja päättyy
seuraavana lauantaina aamupalaan.

Viikon aikana tutustutaan retkeilytaitoihin ja luontoon,
kalastellaan, retkeillään, ehkä melotaan ja ehditään leikkiäkin.
Sään salliessa lähdetään yönyli vaellukselle lähitunturiin.

Leiri on tarkoitettu lapsille etupäässä muiden läheisten
aikuisten kuin omien vanhempien kanssa. Läheiset voivat
olla mummi, ukki, kummi, setä, tati... Lasten suositusikä
on 5–15 vuotta.

Leirillä majoitutaan kämpissä (Vanha kämpä 14 paikkaa,
Susi-Oskari 5 paikkaa, Koira-Oskari 5 paikkaa) tai teltoissa.
Sisämajoituspaikat jaetaan ilmoittautumisjärjestyksessä.
Sähköttömiä asuntovaunu/-autopaikkoja on kaksi.

Osallistumismaksu sisältäen ruokailut: lapset 0 €, aikuiset
100 € (leirin 6 yön osalta ei peritä aluemaksua).

**Ilmoittautuminen 15.3.-30.4.2026 välisenä
aikana sähköpostilla vava2026@tunturilatu.fi**

Ilmoittautuminen 15.3.-30.4.2026 välisenä aikana sähköpostilla vava2026@tunturilatu.fi.

Paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä, mukaan mahtuu noin 40 osallistujaa. Ilmoittautumisen yhteydessä
ilmoitetaan majoitustoiveet ja ruoka-aineallergiat. Varauksen peruuntumisesta on ilmoitettava välittömästi.

Ilmoittautuminen on sitova, kun ennakkomaksu 50 € on maksettu Tunturilatu ry:n tilille FI11 4108 0010 3176 86,
tekstikenttään VaVa 2026. Osallistumisen peruuntuessa ennakkomaksu palautetaan vain erityisestä syistä
kuten vakava sairaus, onnettomuus tms. Loppumaksu on maksettava 30.4.2026 mennessä.

Tunturiladun kerhoilla on jonkin verran vuokrattavaa retkivälineistöä. Tarvittaessa pyritään auttamaan
puuttuvien retkivälineiden lainaamisessa. Ota yhteyttä marita.maula@kolumbus.fi.

Vastuuhenkilöitä ovat:

Marita Maula
leirivastaava
marita.maula@kolumbus.fi
040 509 4412

Inka Helenius
pääemäntä, taloudenhoitaja
ja ilmoittautumiset
helenius.inka@gmail.com
050 567 6315

Sirpa Alapuranen
emäntä
sirpa.alapuranen@luukku.com
050 597 5811

Kirsi Tenhunen
ensiapu
kirsian.@gmail.com
050 916 0668

Taina Jääskeläinen
ohjelmavastaava
tainahjaaskelainen@gmail.com
0400 124 116

Katri Peltomäki
ohjelmatoimikunta
katri.peltomaki@kolumbus.fi
040 7310736

Jarno Jääskeläinen
ohjelmatoimikunta,
kalastus
japero77@gmail.com
040 512 2283

Hannu Maula
renki
hannu.maula@elisanet.fi
040 519 5079

**Tervetuloa mukaan
VaVa-leirille!**

Metsähallitus säästökuurilla - mitä voimme tehdä järjestönä?

Mikko Suominen

”Suomujoella Porttikosken ja Kotakönkään sillat puretaan kevään 2026 talvihuoltojen yhteydessä huoltourakoitsijan toimesta. Urho Kekkonen kansallispuiston syrjävyöhykkeeltä olevat kävelysillat ovat riskirakenteita ja elinkaarensa päässä.”

Näin ilmoitti Metsähallitus tammikuun 2026 puolivälissä tiedotteessaan, joka on malliesimerkki siitä, miten retkeilyreittejä nykyään hoidetaan. Kun rahat eivät riitä, priorisoidaan usein kauempana suurilukuisten päiväretkeilijöiden ulottuvilta olevista kohteista.

Mikäli jotain rakennetta ei pystytä varmuudella pitämään kunnossa, se puretaan pois sijaan, että jätettäisiin puolikuntoinen rakenne, joka voisi aiheuttaa vahingon tapauksessa syytelyä.

Molemmat sillat ovat alle 10 metriä pituudeltaan ja tulvalla sängen haastavassa ylityksessa koskien keskellä.

Verkkoa selaten löytyy myös tieto, että Porttikosken sillan kohdilla ennen sillan rakentamista hukkui vuonna 1992 kaksi vaeltajaa yrittäessään ylitystä sateisena kesänä.

SÄÄSTÖINFOA LUONTOTOIMIJOILLE

Metsähallitus järjesti syksyllä Levillä Lapin luonnonvarasuunnitelman teemaryhmien keskustelutilaisuuden, johon oli kutsuttu mukaan yhdistysten ja toimijoiden edustajia. Olin mukana Tunturiladun puolesta ja osallistujina oli myös muutamia muita Suomen Ladun alajärjestöjä.

Eri alueita käsitellään eri vuosina ja tällä kertaa vuo-

rossa oli saamelaisten kotiseutualueen eteläpuolinen Lappi eli kartalla Simon tasalta Muonion tasalle. Monet asiat toki koskivat kuitenkin myös yleisesti Metsähallituksen toimintaa.

Aamupäivä koostui infoesityksistä ja iltapäivä työpajoista, joissa kartoitettiin verkko-työkalujen avulla osallistujien näkökulmia esimerkiksi muutosvoimiin seuraavina vuosikymmeninä, luontoarvojen ja siihen liittyvien asioiden tavoiteltavia tiloja sekä tulevaisuusskenaarioiden kauhukuvia.

Tunturilatulaisten näkökulmasta tärkeimmässä roolissa ovat varmasti Metsähallituksen leikkaukset, joiden dramaattisuutta ei peitelty.

–Käytössämme oleva euromäärä ei ihan kohtaa tätä varsin massiivista palvelurakennekokonaisuutta. Sen vuoksi retkeilypalvelujen priorisointiin on lähdetty, alusti **Hanna Ylitalo** MH:n Maastopalveluista.

PANOSTUSTA MYÖS KAUKOKOhteisiin?

Tunturiladun puolesta halusin tuoda esille etenkin pitkiä vaelluksia tekevien reitien ja kohteiden huoltoa. Kysyinkin Ylitalon näkemystä siihen, miten tällaisille reiteille voitaisiin saada lisää panostusta. Olisiko järjestöjen parempi yrittää rummuttaa asioiden puolesta Metsähallituksen kautta vaiko vedota suoraan poliitikoihin?

–Ilman muuta täytyy harastajien pitää ääntä. Myös kaikkien kansalaisten, joille palveluja tuotetaan. Ylläpidettävän maastossa sijaitsevan palveluvarustuksen ja euromäärän välillä ollaan pahasti epäsuhdassa, sitä on turha meidän kierrellä. Sen takia isoa remonttia ja uudelleen kohdentamista ja mitoitusta tehdään, Ylitalo vastasi.

–Jos onnistumme tässä, niin palveluissa, joita pää-

Porttikosken pieni, mutta tärkeä silta mahdollisti pitkään Suomujoen ylityksen helposti. Nyt se kuitenkin puretaan ja vaihtoehdoksi jää vain kahlaaminen. Matalalla vedenkorkeudella se ei ole iso ongelma, mutta tulvalla vaarallista.

tämme ylläpitää ja tarjota kansalaisille, pyritään nimenomaan monipuolisuuteen. Olisi helppoa vetää viiva sinne, missä käy paljon kävijöitä. Se ei ole se tapa, jolla priorisointia tehdään, vaan nimenomaan katsotaan myös, että semmoiselle erähenkiselle retkeilyllekin löytyy kohteet ja paikat. Koitamme löytää tässä tasapainon, että riittävän monipuolisia palveluja on tarjolla, mutta ei niitä ole kaikkialla, se on selvää, hän jatkoi.

NÄKEMYKSIÄ VAIKUTTAMISMAHDOLLISUUKSIIN

On selvää, että Metsähallitus itsessään on ikävänä välikätenä poliitikkojen leikatesa rahoitusta. Kuitenkin harmittaa, miten mukisematta ja usein piilotellen tai naamioiden leikkaukset suoritetaan.

Omien kokemusteni perusteella Metsähallituksessa asiakkaiden kanssa tekemisissä olevat ja kohteiden kunnosta huolehtivat ihmiset purevat nykyään kieltään, kun heiltä kysyy mitään mielipiteisiin liittyvää. Henkilöstöäkin leikataan palvelujen ohessa eikä kukaan halua tälle listalle.

MH:n johto puolestaan on tiukasti poliittisten päättäjien talutusnuorassa ja pyrkii suoraan toteuttamaan leikkauksia mukisematta. Vaeltajaa prosessissa sattuu eniten, miten ulkokultaisin sanoin perustellaan aivan samaan tapaan, kuten yritysmailmassa puhutaan toiminnan tehostamisesta työntekijöiden irtisanomisen sijaan.

Näin ollen Metsähallituksesta itsestään on siis turha etsiä kritiikkiä leikkauksille.

Kysymys siitä, millä tavoin järjestöjen kannattaa rummuttaa, jää avoimeksi. Metsähallitus jättää ottamat-

ta siihen kantaa, koska itse käskyläisenä se ei pysty suosittelemaan omiin käskijöihinsä vetoamista. Tämä olisi silti käytännössä ainoa tapa vaikuttaa rahoitukseen sen sijaan, että jäisimme vain vääntämään kättä nykybudjetin sisällä.

Mielestäni Tunturilatu voisi olla organisoimassa paikallisyhdistystensä vapaaehtoisten voimin asian nostamista paikallislehdistöön.

Mikäli tarjoamme lehdistölle 1) tietoa leikkausten vaikutuksista, 2) paikallisia vaellusharrastajia haastateltaviksi sekä 3) positiivisia retkivalokuvia kuvitukseksi, tarttuisi moni media aiheeseen mielellään. Juuri medianäkyvyyden kautta retkeilypalvelujen ahdinko voisi muuttaa myös päättäjien mielipiteitä.

Mikko Suominen
Tunturiladun hallituksen jäsen

RETKEILYPALVELUJEN PRIORISOINNISTA METSÄHALLITUS KERTOI NÄIN KALVOISSAAN:

Priorisointi ja mitoitus kysyntälähtöisesti:

1. Asiakaskohteemme tulevat tarjoamaan eri luonteisia ja tasoisia palveluja

Kohteiden virkistyskäyttöinen merkitys arvioidaan.

Emme tarjoa kaikkia palveluja kaikkialla, vaan eri-koistumme kohteittain.

2. Kunkin kohteen tärkeimpien palvelujen tunnistaminen olennaista

Tietyn luonteinen palvelu esim. päiväretkeilyyn sopiva reitti, tuottaa asiakasarvoa ja sitä kehitetään asiakaslähtöisesti (asiakaspolut).

3. Taukopaikat ja palveluvarustus osana tietynluonteista palvelua

Palveluun liittyvät reitit ja taukopaikat rakenteineen arvioidaan tämän perusteella.

OTE LUONTOPALVELUJEN VISIOISTA:

Annamme ihmisille elinikäisen kipinän mennä luontoon. Uusi asiakaslähtöinen kokonaisuutemme vahvistaa ihmisten luontosuhdetta ja tavoittaa entistä suuremman joukon kansalaisia.

Mahdollisimman kattava, monipuolinen, laadukkaasti ylläpidetty retkeilypalveluiden verkosto, joka mahdollistaa turvallisia, kestäviä ja myös esteettömiä luontoelämyksiä.

MH:n sivuilta löydät lisää tietoa ja usein kysytyjä kysymyksiä hakusanoilla ”retkeilypalvelujen priorisointi”.

Tunturilatu 80 vuotta

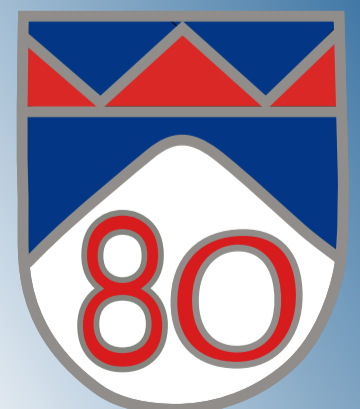
Tämä vuosi on juhlavuosi, joka näkyy eri tavoin Tunturiladun toiminnassa.

80-vuotisjuhlat vietetään Pohjois-Savossa Leppävirralla,

Sport&Spa Hotel Vesileppiksessä
13.–15.11.2026.

Silloin julkaistaan myös Tunturiladun toiminnasta kertova juhla-julkaisu, joka painottuu 30 viimeiseen vuoteen.

Tunturikerho Logi suunnittelee bussikuljetusta juhlaan reitillä Turku–Huittinen–Tampere–Jyväskylä–Leppävirta. Kyytiin pääsee myös matkan varrelta. Merkitse jo nyt juhlat kalenteriin. Nähdään Vesileppiksessä!

Tunturilatu ry 80 vuotta
Juhlatoimikunta